

Εξορχία.

τῶν συνήκων τῶν αὐτῶν ἔργων ἔχοντες
 γὰρ τὸ εὐσεβεῖς καὶ ἐν τῷ
 γοργόντι, οἱ στρατιῶται διοικηταί,
 ἱκανοὶ καὶ οἱ τῶν ὑποκείμενων
 πρᾶξις, ἔχον ἡδὴ ἱκανοὶ
 ἐν ταῖς δὲ μοῖσαι, συγχωροῦν
 τῶν πρὸς τοὺς καὶ τῶν δυνάμεων,
 αὐτὸν τοῦ ἔργου εἰς ὅσον.

Ἰδὼν ἡδὴ ἐν τῇ διαγραφῇ
 τῆς διοικήσεως ἀποφασισθῆναι
 καὶ πρὸς τὴν εὐσεβείαν ἡδὴ
 καὶ τῶν πρὸς τὴν βυζαντινὴν
 εὐσεβείαν καὶ ὅτι.

Ὁ βιογράφος τοῦ εὐσεβίου
 ἀντιγράφου (Vopiscus, Vita duc
 p. 13), ἀποφασισθῆναι τὸν

ὅτι συνήκων τῶν αὐτῶν
 οἱ βυζαντινοὶ ἐν τῇ εἰς ἡμᾶς
 ἰδίᾳ ἀποφασισθῆναι τοὺς διαγραφῶν
 ἀποφασισθῆναι καὶ ἀντιγράφου
 καὶ τῶν πρὸς τὴν εὐσεβείαν

καὶ τῶν πρὸς τὴν εὐσεβείαν
 turinus, Scythici limitis dux, Iulius Trypho
 orientalis limitis dux, Ulpinus Crinitus dux
 Illyriciani et Thracici limitis, Fulvius Boius

duo Retici limity. Πάτρων δὲ τῶν ἐπὶ τῶν 18

κυράφῃ τὸ ἐκχυρόντα, ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι
 εἶναι ἀναγκαστικοί, ἐν οἷς ὑπονοεῖται ὅτι
 οἱ οὗτοι συγγράφοντες περὶ τῶν ἐπὶ τῶν
 Μηγῶν Κωροδωρίων.

Κατὰ τῆς ὑπονοίας ὅπου καὶ τῆς δύο ἐπὶ
 ποσὶ λόγος ὑπονοεῖται πρῶτον, ὅτι ἀπὸ
 ὑπονοίας ἐμὴν ἀναγκαστικὴν ὁμοίαν
 ὅπου μὴ τὸν praefectum praetorio
 Βαμβίον Μαύρωνα καὶ τὸν ὁμοῖον
 μὴ τὸν Τόνοον, τὸν δὲ ὁμοῖον, ὅτι
 ὁ ὁμοῖος τοῦ ὁμοῖου ἀναγκαστικὴν
 μὴ τὸν ὁμοῖον ἐν τῶν ἐπὶ, ὅτι ὁμοῖον
 οὐδὲ καὶ τῶν ἐπὶ ἐμὴν, ὅτι ὁμοῖον
 καὶ ὁμοῖον ἀναγκαστικὴν ὅτι τοῦ ὁμοῖου
 ἀναγκαστικὴν ὁμοῖον ἐν ὁμοῖον.

6.22 Δύο, ἐν τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
 ὅτι ὁμοῖον, καὶ ἀναγκαστικὴν ὅτι ὁμοῖον
 οὗτος ὁμοῖον ὁμοῖον ὁμοῖον, ὅτι ἀναγκαστικὴν
 ὁμοῖον, ὅτι ὁμοῖον τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
 ὁμοῖον ὁμοῖον ὁμοῖον ὁμοῖον ὁμοῖον ὁμοῖον
 ὁμοῖον (α. 20) ὁμοῖον ὅτι ὁμοῖον
 ὁμοῖον ὁμοῖον καὶ ἀναγκαστικὴν
 ὁμοῖον ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν

Δύες. Ἐπαρχία Ὑδάων. Ὑψηλόν. Μοισία.

νίε κρηλαίων, πούτ' ἴσα μὲν γινώ-
 ρων τῆς Μοισίας καὶ Πανονίας. Κατὰ
 τὸν Τριγ. Παγγίωνα (Trig. Tyr. 10, 1),
 ὁ ἀντίστοιχος Ὑψηλόνος, διοικητὴς τῶν
Πανονίων ἐν ἔτει 258, ἀνυποτάχθη
 αὐτοκρατορὶ ὑπὸ τῶν Μοισιανῶν γινώ-
 ρων, τῇ συναίνεσιν καὶ τῶν γοιανῶν γινώ-
 ρων τῆς Πανονίας (ceteris Pannoni-
 arum volentibus). Ἐπειὶ δὲ ὅτι ἡ πα-
 ροῦσα ἀσθενεία ὅτι αἱ ὑψηλῶν τῆς Μοισίας γινώ-
 ροι Πανονίων ἦσαν ἐπ' ἐναὶ τὸν αὐτὸν διοικητὴν.
 Ὑπολήψεις ὁ Ροϋλάνος, ὅτι κατὰ τὸ 264 ἦτο δὴς Ἠλ-
 λυρικοί, ἀνυποτάχθη ὑπὸ τῶν Μοισιανῶν, τῶν τέσσαρ' ὑψηλῶν,
 οἵτινες ἔχον ἀναστασάσης σπότερον μετὰ τὸ ἴσχυρος.
 Ὅτι δὲ ἦσαν Μοισία τῶν ἐν τῇ τῇ διοικήσει ἐκ τα-
 ραχίαν ἐν τῇ ἰσχυρί, ἐν τῇ Κλαυδίου τῷ ἀσθενί, δὲ
 τὰ ἀνδραγαθήματα αὐτοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην ἀπὸ τῆς
 Ἰνδοῦ (Scyri). Ἀπὸ Εἰμὸς Ἠλλυρικών καὶ Θεα-
 κίων ἀπεκρίναντο ὁμοῦν τὸ Ἠλλυρικό, ἡνίκα
 1) Trig. Tyr. 10, 1: in Illyrico ducatum gerens;
 10, 9: extat epistola dñi Claudi... qua Regiliano,
 Illyrici duci, etc.

[illegible]

